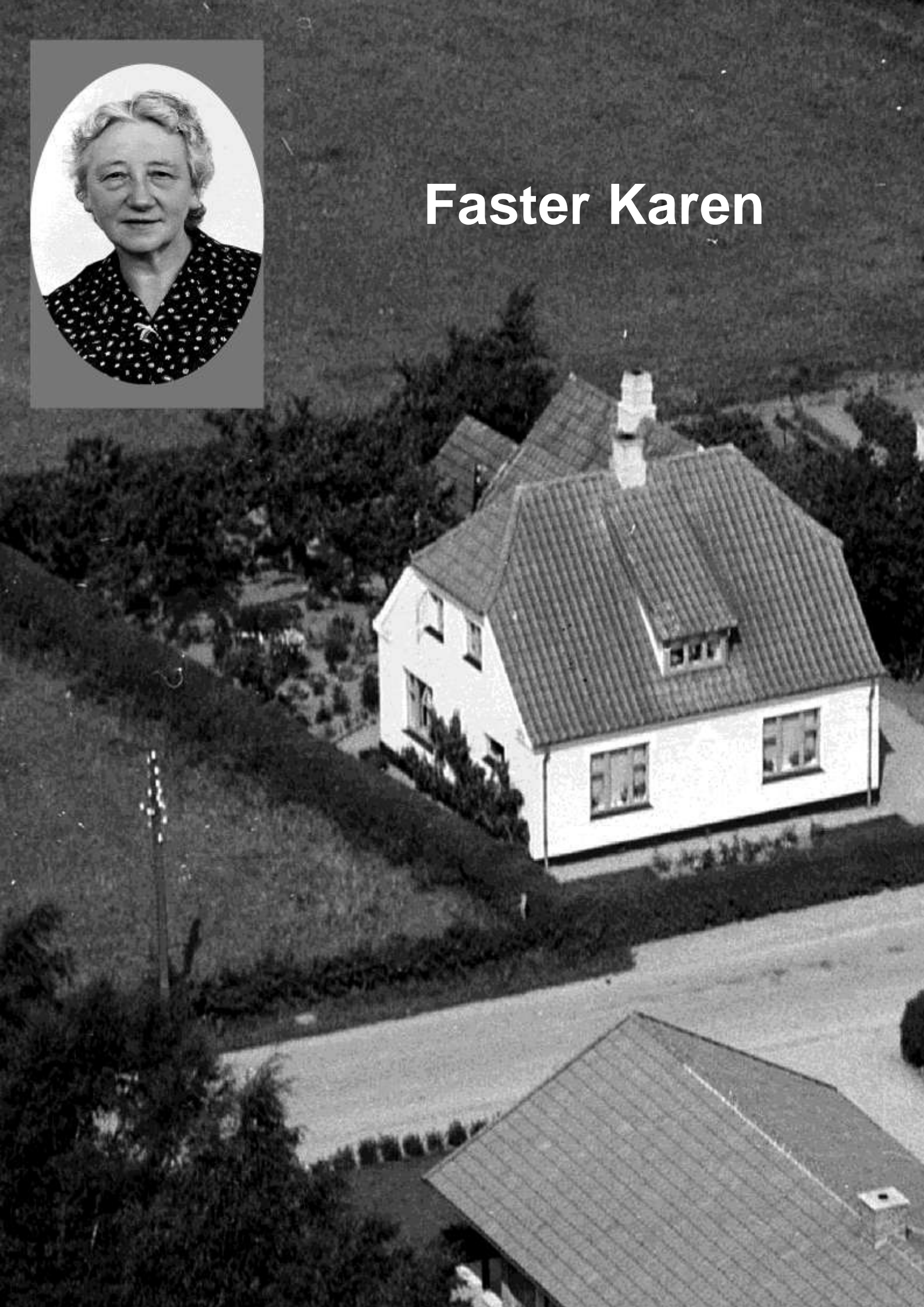

Faster Karen

Karetmagerens søn
og slægtens færden i Ryslinge Sogn

Del 4
Barndommen

Fjerde del af i alt 8 dele

Skrevet i Word
Billedbehandlet i Photoshop
Ombrudt i Publisher

Billedmaterialet er primært egne fotos
samt illustrationer fra internettet

Ryslinge, foråret 2016

Indholdsfortegnelse - Del 4

<i>Kapitel 13:</i> Faster Karen	5
<i>Kapitel 14:</i> Skoletidens legekammerater	15
<i>Kapitel 15:</i> Familie og arbejdsliv	29
<i>Kapitel 16:</i> Villy Møbje og Lundeborg	47

Del 1
Mine første år

Del 2
Hestehaveskoven

Del 3
Ryslunge i 1950'erne

Del 4
Barndommen

Del 5
Fest, familie og friskole

Del 6
Ungdomsårene

Del 7
Voksenlivet

Del 8
Min tredje alder

Faster Karen

Karen Jensine Olsen

- vores elskelige faster

Faster Karen

- Karen Jensine Olsen - vores elskelige faster

Flere gange i min historie har jeg nævnt vores faster Karen. Nu er det vist på tide at fortælle lidt om hende.

Som tidligere nævnt blev hun født som min farfar og farmor's første barn, Karen Jensine Olsen - født 16. maj 1906.

Hendes barndom og ungdom ved jeg ikke noget om. Hun blev vist uddannet inden for madlavning, det må hun være blevet, for hun var rigtig god til at lave mad. I hvert fald arbejdede hun som økonoma, bl.a. på Kerteminde Sygehus.

Om hun havde kærester, ved jeg ikke. Men hun blev aldrig gift og fik heller ingen børn.

I midten af 1940'erne vendte hun hjem til barndomshjemmet i Ryslinge for at passe min farfar og farmor på deres gamle dage.

Hun fik arbejde på Ryslinge Trævarefabrik, som fabriksarbejderske, hvor hun arbejdede resten af sit liv.

Ryslinge Trævarefabrik fremstillede træredskaber og ting til hus og hjem, bøjler, grydeskeer, smørebrætter m.m.

Efter min farfar og farmor's død blev hun boende i huset. Min far arbejdede på værkstedet, som karetmager.

Hun klarede økonomien dels ved at arbejde, dels ved at leje nogle værelser ud.

Hos hende blev vi passet, når vores forældre skulle "i byen". Hun læste historier, bl.a. nogle af de grimme fra Grimm's Eventyr og vi spillede spil og legede.

Huset blev opvarmet med en kakkelovn inde i stuen og komfur ude i køkkenet, så om vinteren var der koldt, når vi skulle i seng.

Men der var tændt op i det gamle støbejernskomfur i køkkenet og hun havde lagt nogle store kampesten ind i ovnen. De glohede, varme sten tog hun ud med grydelapperne og pakkede ind i tæpper. Så lagde hun stenene ind i sengen, som så blev dejlig varm, når vi skulle i seng og sove.

Senere købte hun en varmedunk. Den første var af metal, men den blev senere udskiftet med en gummivarmedunk. Man hældte varmt vand i. På den måde kunne den opvarme sengen.

Sært at man kan huske den slags ting. Men det må være, fordi det var rart.

Beboerne før vi flyttede ind - *Jessen, Ove og Villy*

Jessen og Ove

Fornavn og efternavn ubekendt. Ligeledes deres oprindelse.

Men de boede til leje oppe i gavlværelset på 1. salen.

Formentlig har de været homoseksuelle, men det var jo ikke noget man snakkede om dengang. Jeg kan heller ikke huske, hvad de lavede, muligvis elektrikere, blot at Jessen var noget ældre end Ove.

Men de havde én fælles interesse, nemlig motorcykler og de havde bygget et lille skur over under det store æbletræ ind mod Fabers Fabriker. Der stod de i tide og utide og rodede med deres maskiner. De var venligheden selv.

Hvad der blev af dem, da vi flyttede ind, ved jeg ikke. Blot at jeg engang hørte, at mine forældre havde læst, at Ove vistnok havde begået et eller andet kriminelt, som han var kommet i fængsel for.

Villy Møbjerg

Villy stammede fra Vestjylland i nærheden af Grindsted.

Han var vist uddannet maskinpasser eller maskinmester eller fyrbøder. Vistnok ikke med gammeldags dampmaskiner, men mere med dieselmotorer og damp-turbiner og den slags.

Han havde bl.a. arbejdet i brunkulslejerne ved Søby, nær Herning, men var i 1951 blevet ansat ved Fabers Fabriker, hvor han stod for deres kraft/varmeværk i mere end 25 år.

Han var ungkarl og boede til leje hos vores faster gennem næsten hele livet. Også da hun fik hus selv og efter hun døde.

Men han måtte jo også finde et andet sted at bo, da vi flyttede ind.

Han kom senere hen meget i vores hjem.

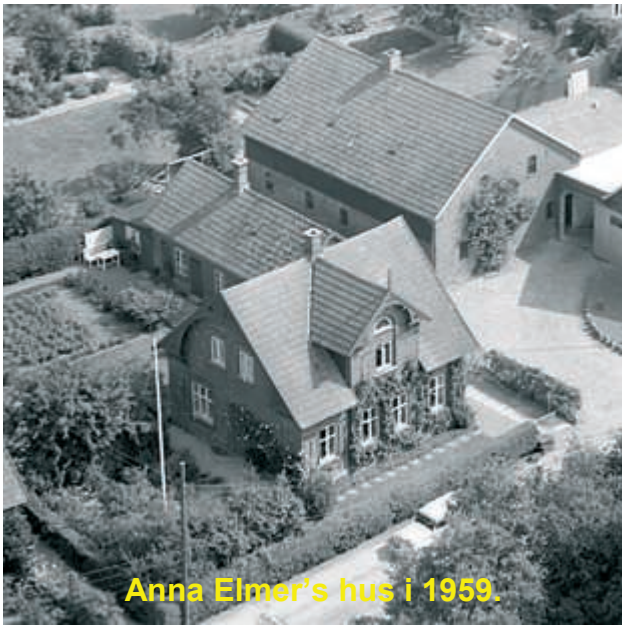
Villy fortæller jeg om senere.

Denne side:
Villy Møbjerg og hans værelse hos faster Karen.

Modsatte side:
*Øverst: Fabrikant Alfred Mogenssen, Ryslinge Trævarefabrik, fremviser nogle af virksomhedens produkter sammen med nogle af medarbejderne.
Nederst: Fabrikken i 1957.
Dengang faster Karen arbejdede der.*

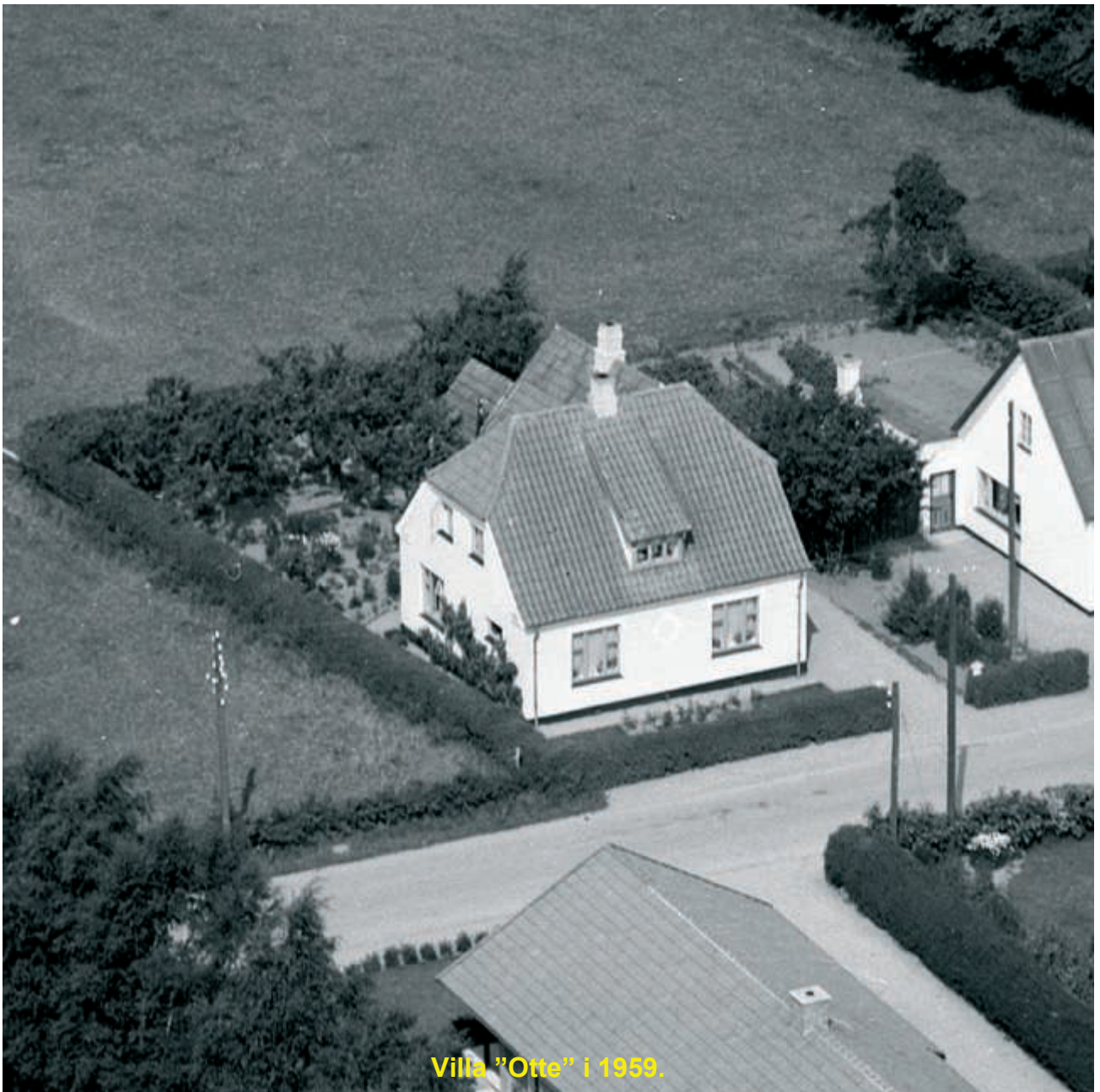
Ryslinge Trævarefabrik i 1957.

Anna Elmer's hus i 1959.

"Gamle" Anna's hus i 1959.

Villa "Otte" i 1959.

Faster Karen flytter - bor flere steder. Til slut Hestehavevej 37

Efter min far og mor overtog huset boede faster Karen et stykke tid på 1. salen i "Villa Arnfred" hos Anna Elmer. Til leje.

Det var for øvrigt det selv samme sted, hvor vores farfar begyndte sin karetmagervirksomhed i 1903.

Der tilbragte Jette og jeg mange timer. Både når faster Karen passede os, men også til hverdag. Så "smuttede" vi lige hen til hende, når hun kom fra arbejde, eller vi "hentede" hende omme ved **"Mogensens Trævarefabrik"**. Ryslinge Trævarefabrik's ejer hed Alfred Mogenssen.

Hun blev en slags erstatning for de bedsteforældre, som døde alt for tidligt, da vi var små.

En dejlig faster. Vi fik (næsten) lov til alt.

Hun boede, som sagt, i starten i et par små værelser på 1. sal hos fru Elmer. Hendes møbler må vel have være opmagasineret et eller andet sted.

I huset var der vist toilet nede i gangen (**entreen**). **Køkkenet var ude langs den ene skråvæg på loftet.** Koldt og meget interimistisk og primitivt. Ét gasblus. Ovn og vask husker jeg ikke, om der var. Men det fungerede.

Dengang var der ikke noget, der hed "Fredags-slik". I det hele taget var der ikke så meget slik.

Men hos faster fik vi lov til at lave noget, man kaldte "æggesnaps". En æggeblomme i en kop med masser af sukker, men ingen snaps. Og så skulle

man blot piske med en teske eller bedre med en gaffel i rigtig lang tid til det blev næsten helt hvidt. Så måtte man smage. Uhm, det var lækkert.

Nyt lejemål

Jeg kan ikke huske, hvor lang tid faster blev boende hos fru Elmer, men det var vist ikke så længe.

Så flyttede hun ind i et par værelser hos en dame, som vi kendte som "Gamle Anna".

Jeg ved ikke, om hun var så gammel, men hun havde gråt hår og en mørkeblå frakke og så arbejdede hun sammen med faster Karen på Trævarefabrikken. Anna boede i et nyt hus på Rolighedsvænget, lige bag el-værket.

Huskøb

Faster Karens plan var at købe et lille hus i byen, når der blev et til salg, og når hun fandt det rigtige.

Et par år efter gik drømmen i opfyldelse. Faster Karen købte "Villa Otte" af et ældre ægtepar. Dengang, som i dag, Hestehavevej 37, hvor hun boede indtil sin død i 1968. Som sagt, forblev hun ugift og fik heller ingen børn.

Kort efter flyttede Villy Møbjerg ind. Måske var det noget, de havde aftalt, dengang han boede hos hende i karetmagerboligen.

Han boede til leje hos faster resten af sit liv og havde hele 1. salen.

Han forblev også ugift.

Deroppe indrettede han sin lille lejlighed. Han var en handy-mand. Lavede alt selv over på fars værksted og fik indrettet stue, soveværelse, køkken og trappeopgang.

Al plads blev virkelig godt udnyttet, også skunken ude under taget blev anvendt.

Faster Karen fik bl.a. renoveret sit køkken og fik lavet toilet med håndvask. Men når hun skulle i brusebad gik hun over til os på den anden side af vejen. Villy badede på fabrikken.

Udenfor, bag huset indrettede hun en hyggelig lille gårdhave og bag æbletræerne blev der anlagt urte- og køkkenhave. Villy lejede garagen til sin bil.

Nu havde vores faster endelig fundet og indrettet sit nye hjem og vi kom der rigtig tit, både når vi blev passet eller vi blot lige "slog et smut forbi og sagde hej".

Hun fortsatte med at arbejde "omme ved Mogensens på Trævarefabrikken", som man sagde.

I alle årene fremover tog hun mig og Jette "under sine vinger". Det samme gjaldt min farfar og farmor's

aner og familie. Det var jo hendes egen familie.

Men hvor det - hos os - mest var min mors familie, der "var i højsædet", så var det hos vores faster, vi lærte hendes og vores far's familie at kende.

Jette og jeg cyklede sammen med faster til Davinde og så, hvor vores farfars forældre havde boet, ude i skovbrynet, og vi besøgte fasters og fars fætre og kusiner.

Engang om året inviterede hun "mostrene" på besøg.

Moster Anna og moster Helga, enker, som begge boede i Odense. Men sammen med moster Anna's barnebarn, "Musse's"

Denne side:

Nederst tv.: "Moster" Helga, "moster" Anna, Jørgen (forrest), en kammerat (bagest) og vores far.

Øverst: Mig, Jørgen's kammerat (med ryggen til), Jørgen, min søster Jette og bagest "moster" Anna, der læser avisen Fyns Tidende. Venstre-avis. Udpræget fynsk.

Modsatte side:

Faster Karen's grav i februar 1968.

Trist, trist, trist. Hun døde alt for tidligt. Simpelthen.

bette knægt, Jørgen, tog de til Ryslinge i mange år.

De kom med toget og så var der dækket op til det store morgen- og frokostbord. Og faster fik det til at "ose" af hygge. Det er dejlige minder.

Der skete rigtig mange ting hos vores faster.

Jeg husker, at vi også besøgte "Gammelfaster" i Skellerup.

Hun var vores farfar's søster, derfor faster til vores faster og far, måske var det derfor hun blev kaldt "Gammelfaster" - altså den ældste faster.

Hun boede i et lille hus i Skellerup og var ugift.

Mere husker jeg ikke, bortset fra at faster Karen og vores far vistnok arvede nogle af hendes ting, da hun døde.

Der er sikkert mange andre historier om livet med vores faster, som vi kunne berette om, hvis Jette og jeg satte os ned og begyndte at fortælle. Nok til en hel bog for sig.

Jeg har også det indtryk, at det var her min søster Jette "flygtede" hen, hvis bøl-

gerne var gået lidt højt derhjemme. Og søgte trøst eller én at betro sig til.

Sygdom og død

Desværre blev hun ikke så gammel. Som 60-årig blev hun syg, formentlig en blodprop i hjertet. I hvert fald led hun af dårligt hjerte de sidste par år, hun levede.

Dengang kunne man jo ikke operere et sygt hjerte eller foretage et bypass indgreb eller ballonudvidelse.

Hun døde i februar måned 1968, kun 61 år gammel.

Det var næsten ubærligt for os.

Hendes hus og underetagen blev stående urørt. Villy boede stadig i lejligheden ovenpå.

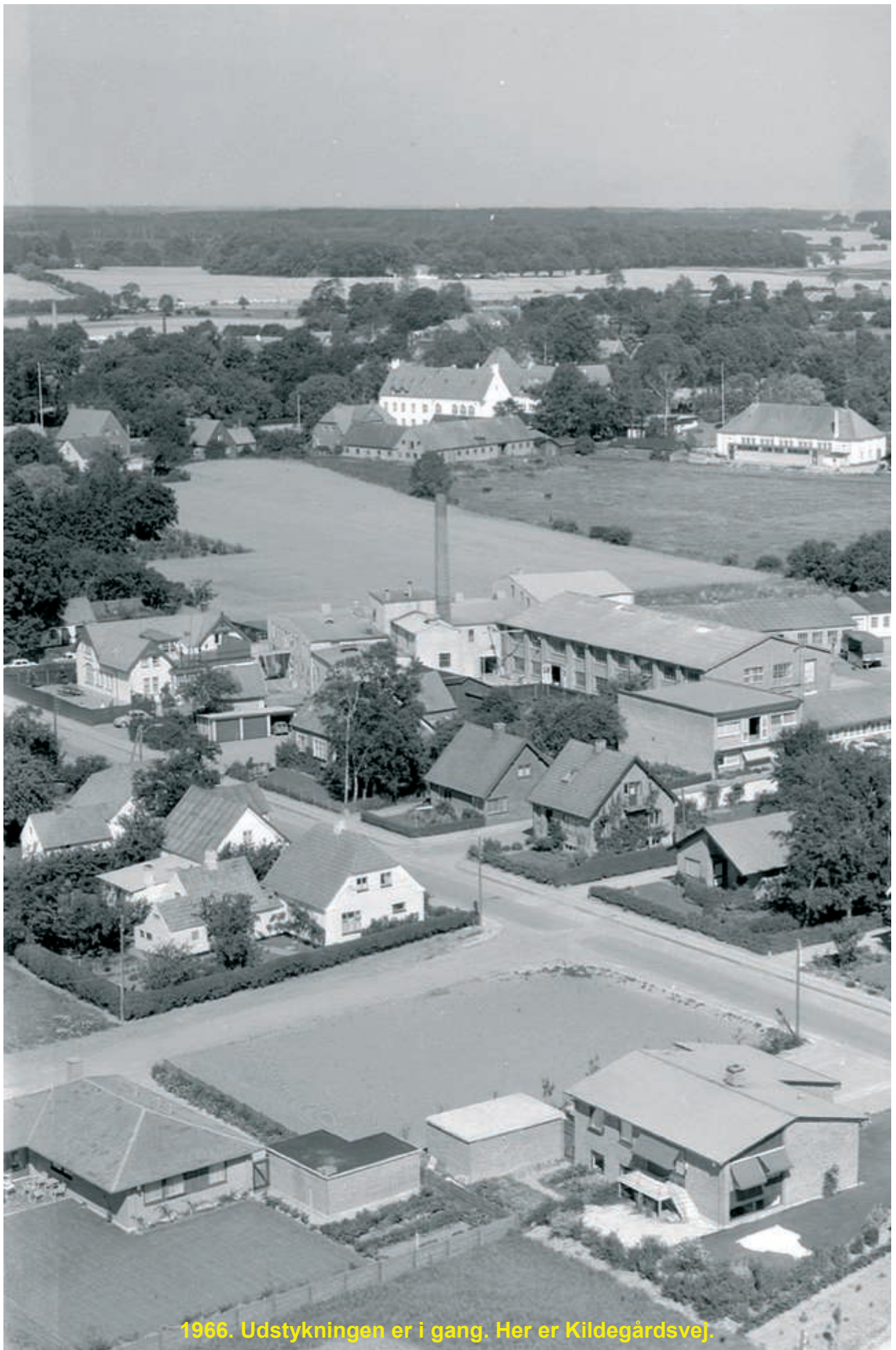
De følgende år blev faster's del af huset udlejet til forskellige lejere af min far og mor.

Mange år efter blev Villy også syg og flyttede i en beskyttet bolig, inden han døde. Huset blev derefter solgt.

En æra var slut.

Men alle de dejlige minder kan ingen tage fra os.

1966. Udstykningen er i gang. Her er Kildegårdsvej.